

3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojantiems kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Asociació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica / Administración General del Estado*

(Byla C-109/18)

(2018/C 161/32)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Asociación de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Atsakovė: Administración General del Estado

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama tausiai naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesujęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančiams veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojantiems hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojantiems energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatytu įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad tai, jog mokestis už vandens išteklių naudojimą netaikomas hidroenergijos gamybai, vykdomai vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, taip pat kitam vandens išteklių naudojimui (kuris lemia išekvojimą), ir taikomas tik naudojimui elektros energijai gaminti, yra draudžiama valstybės pagalba?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).